

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Må jeg minde om, at vi har endnu 6 sager tilbage; det er min agt at gennemføre behandlingen af dem uden pause.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forstærkning af Ribe diqe og anlæg af veje langs nogle diger.

(Lovforslag nr. 191. Fremsat 4/2 76. Første behandling 20/2 76. Betænkning 20/5 76).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Dohrmann (FP):

Det er glædeligt, at samtlige partier her i folketinget støtter forslaget om forstærkning af Ribediget. Med de mange partier, som er repræsenteret herinde, kan man vist roligt sige, at når alle partier kan blive enige om, at opgaven skal udføres, er den meget påkrævet.

Det eneste, der er tilbage, og som kan diskuteres, er, hvordan opgaven skal finansieres. Dér er flertallet i fremskridtspartiet enige om, at en fordeling, som siger 60 pct. til staten og 40 pct. til lokale skatteydere, der vel at mærke betaler skat som alle andre her i landet, ikke er acceptabel. Man kunne med samme ret kræve, at hovedveje, motorveje o. lign. delvis blev finansieret lokalt. På samme måde med forsvaret: ingen drømmer vel om, at de folk, som bor i nærheden af grænserne, skal bidrage med større beløb til opretholdelse af vort forsvaret end dem, der bor midt inde i landet.

Det er heller ikke rimeligt, at finansieringen eller dele af den skal være afhængig af,

hvem man forhandler med, forstået på den måde, at et amt, som har nogle gode forhandlere, kan slippe billigere end et amt, som måske har nogle mindre gode forhandlere. At den aftalte fordelingsnøgle er urimelig og er blevet presset igennem på et tidspunkt, hvor ingen lokale myndigheder turde tage ansvaret for en udsættelse af digesikringen, bekræftes også ved, at et stort flertal i udvalget nu går ind for at yde Ribe kommune et billigt lån, ikke bare fordi det er nødvendigt, for fakta er jo, at Ribe kommune er tvunget til at sætte skatteprocenten væsentligt i vejret, hvis de skal have råd til at betale de 40 pct. eller dele af de 40 pct., som er blevet dem pålagt.

Jeg håber, at så mange som muligt vil støtte det ændringsforslag, vi har stillet. Men selv om det bliver forkastet, agter vi under alle omstændigheder at stemme for lovforslaget.

Kristine Heltberg (SF):

Under førstebehandlingen af lovforslaget om digerne bad jeg ministeren, om man ikke kunne yde en større støtte end den i det oprindelige lovforslag foreslåede til de amter og kommuner, der var berørt af en sådan katastrofe, ud fra den betragtning, som altså også hr. Dohrmann gør sig til talsmand for, at store naturkatastrofer berører et helt land og ikke skal kaste alt for store byrder på en ganske bestemt del af befolkningen.

Men på den anden side må jeg sige, at sådan som lovforslaget er blevet behandlet i udvalget, og med de ordninger, der er opnået, specielt de lånemuligheder, der åbnes for, kan jeg ikke se andet, end at de ønsker, jeg har fremført fra mit partis side, må siges at være tilgodeset. Jeg er nærmest tilbøjelig til at opfatte hr. Dohrmanns ændringsforslag som noget af et overbudsforslag, som jeg altså derfor ikke kan gå ind for, til trods for denne principielle enighed om, at ikke en bestemt landsdel og nogle bestemte borgere skal bære urimelige byrder. Så vidt jeg kan se, bliver det heller ikke tilfældet, og jeg vil derfor stemme imod hr. Dohrmanns ændringsforslag.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne er som alle andre indstillet på, at dette digearbejde skal i gang hur-

[Fugisang.]

tigst muligt. Vi havde oprindeligt tænkt os, at staten burde gå ind med en større andel end de 60 pct., men vi finder, at det tilsagn, der er givet af ministeren om et lån til en billig rente, er acceptabelt, og kan altså støtte dette forslag.

Jes Schmidt (CD):

Det foreliggende lovforslag og de besluttede flertalsændringer gør, at vi her har fået et udmærket lovforslag, som vil finde vor fulde tilslutning. Det gælder også med hensyn til udgiftsfordelingen mellem stat, amt og kommuner, hvor man har truffet en fornuftig ordning. Det er dog sådan, at de kommuner og de mennesker, som bor ved digerne, også har stor fordel af det, så det ligger nært, at de, som der altid har været tradition for, også selv bidrager til, at digesikringen er god nok.

Vi glæder os over, at der med dette lovforslag samtidig skabes præcedens for, at når det fremskudte dige ved Højer bygges, vil kommunerne, bl. a. Højer og Tønder, kunne opnå samme statslånemuligheder, som Ribe nu får. Vi støtter gerne dette lovforslag, men kan ikke støtte det af hr. Dohrmann stillede ændringsforslag.

Kurt Hansen (VS):

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag tilsagde VS det en hurtig udvalgsbehandling. Jeg kender godt hensigterne med det ændringsforslag, hr. Dohrmann har stillet, men det skal ikke afholde os fra at støtte et fornuftigt ændringsforslag. Vi kan tilslutte os det argument, der bliver ført frem om, at naturkatastrofer må være statslige opgaver, og vi mener også, der består nogle problemer i forbindelse med, at man ikke har progressiv beskatning ude omkring i kommunerne. Det mener vi er hensyn, der taler herfor, men jeg kan ikke under nogen omstændigheder i øvrigt tilslutte mig betænkningens argumentation om fjendtlige tropper og teaterbilletter for hr. Dohrmanns ændringsforslag.

Må jeg lige gøre den bemærkning også, at godt nok fremgår det af betænkningen, at de lokale myndigheder blev enige via en forhandling om fordelingsprocenten, men jeg må nok sige, at situationen var jo fak-

tisk den, at man stod jo i vand til brystet fra de kommunale myndigheders side. Hvis man ikke havde accepteret det fordelingsstal, der lå som udspil fra statens side, så var man simpelt hen bare blevet kvalt. Det var den eneste mulighed, man havde for at opnå et bare nogenlunde rimeligt resultat. Men vi vil støtte samtlige ændringsforslag, der ligger til dette lovforslag.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Jeg synes, det er en god start på digearbejderne i Sydvestjylland, at staten, amtskommuner og kommuner er helt enige om, hvad der skal gøres, hvorledes det skal gøres, og hvordan udgifterne skal fordeles. Der er tale om en fællesopgave, og det er mit håb, at den principielle enighed om hovedsagen kan fortsætte i det samarbejde om både mange store og små spørgsmål, som står for i de kommende år. Et fælles projekt mellem staten, amter og kommuner af denne karakter er jo ikke helt sædvanligt.

Jeg skal helt afvise hr. Dohrmanns ændringsforslag. Det er jo almindelig overbudspolitik.

Må jeg gøre den bemærkning, at vi havde vel alle helst set, at den lovgivning, som nu gennemføres, havde kunnet gøre op med hele digesikringsspørgsmålet i det syd- og sønderjyske område og altså også med problemerne i Tøndermarsken. Vi ved også, at årsagen til, at det tager lidt længere tid at løse problemerne her på denne strækning, er, at vi i modsætning til længere nordpå ikke er alene om at bestemme, hvad der bør gøres, men at vi også skal forhandle med Vesttyskland, med Kielregeringen.

Jeg kan sige, at dette arbejde er i gang, og at vi fremskynder arbejdet mest muligt, så vi forhåbentlig ikke for langt hen i den næste folketingssamling kan fremsætte lovforslag om sikring også af denne strækning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 125 stemmer mod 23; 1 medlem stemte hverken for eller imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes uden afstemning.

§ 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 om, at § 3 udgår,
forkastedes ved at § 3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes uden afstemning.

§§ 4-8
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
vedtoges med 130 stemmer mod 20.

§ 9, således ændret, og §§ 10-15
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
Anden behandling af forslag til postlov.
(Lovforslag nr. 196. Fremsat 4/2 76. Første behandling 11/3 76. Betænkning 20/5 76).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Jens Jacobsen (V):

Venstre er tilfreds med, at ministeren har fulgt udvalgsflertallets indstilling om at

fastholde den nuværende fremgangsmåde ved portofastsættelsen. Vi finder det betryggende, at folketinget og udvalget om offentlige arbejder får lejlighed til en omhyggelig stillingtagen til den sammenhæng, der nødvendigvis til stadighed må være mellem det serviceniveau, postvæsenet kan tilbyde, og den betaling, der opkræves herfor.

Jeg vil gerne stille ministeren et enkelt spørgsmål. § 58 i lovforslaget, der drejer sig om erstatning i særlige tilfælde, indeholder, sådan som jeg læser den, 4 forbehold eller begrænsninger, som hver for sig skal være opfyldt. Det er altså en meget stærk begrænsning. Spørgsmålet er derefter: er det virkelig nødvendigt at beskytte monopolforretningen så omhyggeligt?

Om ændringsforslagene skal jeg sige, at vi støtter de af ministeren stillede og stemmer imod de af fremskridtspartiet stillede.

Fremskridtspartiets ændringsforslag er i øvrigt et nyt ubehageligt eksempel på partiets manglende ansvar over for trufne aftaler. Her er det aftalerne mellem folketinget og post- og telegrafvæsenet på den ene side og udgiverne af dag- og ugeblade på den anden side om posttaksterne på dette område. Disse aftaler, der gælder indtil næste år, vil fremskridtpartiet ensidigt ændre med et forslag om portoforhøjelser på over 500 pct. Det er simpelt hen uanstændigt.

Glensgård (FP):

Ordføreren for venstre skulle jo nok have grebet i sin egen barm. Det er aldeles uanstændigt, at man fremsætter et forslag, hvorefter portoen på aviserne ikke har fået en kraftig stigning. Men lad det nu være.

Dette lovforslag kunne vi have undværet fuldstændig. Ministeren har bekræftet, at man sagtens kunne køre postvæsenet uden at gennemføre dette lovforslag, vel at mærke, når ændringsforslagene er vedtaget. Så er det kun en ansigtsløftning af nogle gamle paragraffer, intet andet. Men det rent faktiske er det, at trafikudvalgets formand, hr. Kampmann, ikke ønsker at følge sin minister i ministerens oprindelige forslag og derfor gennemtrumfede i udvalget, at der blev stillet et ændringsforslag om, at folketinget stadig væk skulle tage stilling til spørgsmålet om portotakster. Det er det rene klare faktiske forhold.

Og ministeren kunne nøjagtig lige så godt